

MÚSICA

Alfonso Vilallonga estrena cabaret a l'Apolo

L'autor de la banda sonora de 'Blancaneu' presenta avui el disc 'Alphosphore variations'

Després de guanyar un Gaudí i un Goya per la música de la pel·lícula Blancaneu, Alfonso Vilallonga ha enllestit un disc amb cançons pròpies i aire de cabaret. Avui el presenta a la sala Apolo.

XAVIER CERVANTES

BARCELONA. A Alfonso Vilallonga li agrada el cabaret berlinès, aquell que feia riure i desapareix, que entreteia despuntant les contradiccions i les misèries burgeses. Un cop d'ull al domicili del músic barceloní permet descobrir-hi discos de Jacques Brel i Tom Waits. També hi ha un piano, un acordió i un ukelele. Tot plegat forma part de l'univers de Vilallonga, que avui actua a la sala Apolo de Barcelona, a partir de les nou del vespre, dins del Festival de Guitarra. Hi presentarà el disc *Alphosphore variations*. "El denominador comú és que són cançons meves, tocades amb el meu grup i amb el meu so", diu Vilallonga, actual baró de Maldà.

Aquest nou treball, que dona continuïtat a l'àlbum *Libérame* (2009) i funciona com a retrat musical dels últims anys de l'autor, s'havia de titular *Corazón lengua*, el nom d'un espectacle de "cabaret amb cançons originals i monòlegs satírics sobre la música i la vida" que es va poder veure al Teatre Lliure. Al final es diu *Alphosphore variations*. "Perquè és una variació del meu nom i perquè té a veure amb el fòsfor, amb la guspira", explica.

Com és habitual en els espectacles de Vilallonga, aquesta nit a

Alfonso Vilallonga deixant-se acaronar pel sol del migdia a casa seva, al barri de Vallcarca. CÈLIA ATSET

l'Apolo no farà un concert 100% musical, "perquè sempre hi ha una certa interacció amb el públic, un diàleg, i una certa improvisació", diu. Tot i així, assegura que tirarà "bastant de la música". "Porto cinc músics molt potents, i n'he de treure profit", afirma. A l'escenari l'acompanyaran Roman Gottwald –la mà dreta de Vilallonga–, el guitarrista Pau Figueres, el baixista Jordi Gaspar, el trompetista David Pastor i el percussionista Antonio Sánchez.

El repertori del concert inclourà peces ja conegudes i altres de més recents com ara *Maldà state (Estat propi)*. "És una cançó bastant actual que parla de la meva visió musical de l'estat propi, però no és una cançó política. No formo part de cap partit polític ni estic involucrat en la política de cap manera", aclareix. Vilallonga troba interessant "qüestionar l'establishment" amb una cançó "antisímbols". "Estic una mica cansat de tant simbolisme buit. Hi ha molt patriotisme de clàxon i bandera, i crec que hem d'anar més enllà", diu el músic, que ha compost *Maldà state (Estat propi)* a partir de l'ukelele.

El reconeixement dels premis

El currículum de Vilallonga és ampli i heterogeni. A més dels seus discos, ha compost cançons per a musical, com *Aloma*, de Dagoll Dagom. També va escriure la cantata *Adultus*, que es va estrenar a L'Auditori, i ha desenvolupat una carrera com a compositor de bandes sonores per a pel·lícules d'ençà que el

1995 va treballar per a Isabel Coixet a *Coses que no et vaig dir mai*. El cinema li ha donat alegries: un premi Gaudí i un Goya per la banda sonora de *Blancaneu*, de Pablo Berger. "No sóc gaire d'il·lusionar-me, o de prendre'm molt seriosament ni les crítiques ni els premis –explica–. Però aquests premis m'han anat molt bé: a part de la possible feina que surti arran d'això, m'ajuden una mica a situar-me dins la societat, dins el gremi. La gent que no hi entén gaire et respecta més. Pensen: «Si li han donat un premi deu ser bo»". Per a Vilallonga els premis també han sigut "un alleujament": "Et situes una mica on, d'alguna manera, hauries de ser". No és que no se sentís respectat dins la professió, sinó que trobava a faltar "una mica de reconeixement".

Després de *Blancaneu* va fer la banda sonora de la nova pel·lícula d'Isabel Coixet, *Ayer no termina nunca*, que es va presentar al festival de Berlín i que s'estrenarà a casa nostra el 26 d'abril. "És una pel·lícula molt d'ella, molt de cambra, amb el Javier Cámara i la Candela Peña. I la meva contribució és bastant petita", explica Vilallonga. Ara mateix el músic barceloní té "unes quantes possibilitats" cinematogràfiques sobre la taula, però no vol precipitar-se ni parlar més del compte. "Com que combino coses meves amb el cinema, m'agrada triar bé. No vull fer una banda sonora darrere l'altra, perquè llavors no tinc temps de fer les meves coses, i a mi m'agrada sortir a l'escenari", diu el baró de Maldà. —

DANSA

Triple programa per celebrar l'èxit del projecte IT Dansa

L.F./L.S.

BARCELONA. IT Dansa va néixer fa quinze anys com a trampolí per als graduats en dansa de l'Institut del Teatre cap al món professional. Quinze anys després, consolidat el projecte que ha nodrit empreses de primer nivell internacional –tenen 120 exalumnes treballant arreu del món–, i amb motiu del centenari de l'Institut del Teatre, la companyia que dirigeix Catherine Allard protagonitzarà un programa especial que acull el Mercat de les Flors.

Des d'avui fins diumenge reestrenen *Kamuyot*, una coreografia de l'israelià Ohad Naharin estrenada durant el passat Festival Grec que destaca per la proximitat entre ballarins i públic. "Els ballarins acaben amb la sensació de conèixer el públic, i el públic als ballarins", afirma la directora. La segona actuació farà el diumenge 28 d'abril, Dia Internacional de la Dansa, i serà una gala anomenada *Ex.It*, en què es re-

uniran antics alumnes d'IT Dansa. L'espectacle "té un sentit molt especial –assenyala Allard– perquè els ballarins no vénen amb ganes de lluir-se sinó d'estar amb la companyia. Es representaran 14 peces d'aquests exalumnes interpretades per 25 ballarins, entre els quals destaquen *Barking beauty* de Guido Sarli i *Transicions & Performance* d'Ariel Cohen, dos coreògrafs que seran a la gala. La tercera actuació, del 2 al 5 de maig, consta d'una recopilació del repertori d'IT Dansa amb coreografies de primera fila: *Cor perdut* de Nacho Duato, *Naked thoughts* de Rafael Bonachela, *In memoriam* de Sidi Larbi Cherkaoui i *WHIM Fractured fairytale* d'Alex Ekman.

"Aquesta celebració és la mostra de com IT Dansa sap compaginar exigència i complexitat amb tres programes molt ambiciosos que pretenen arribar al públic i fer créixer els intèrprets i els ballarins", afirma el director del Mercat de les Flors, Francesc Casadesús. —

Liceu Òpera Barcelona

L'OR DEL RIN WAGNER

El principi de la Tetralogia èpica

Estrena 20 d'abril

ABRIL 2013
Dies 20, 22, 23,
25, 26, 28, 29

MAIG 2013
Dia 2

Preus a partir de 12€

VENDA
liceubarcelona.cat
ticketmaster.es
taquilles
tel. 902 53 33 53

Escoltu la música

Wagner

Segueix-nos a

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu

Directió musical: Josep Pons
Direcció d'escena: Robert Carsen
Intèrprets: Albert Dohmen, Alan Held, Ewa Pollés, Mihoko Fujimura, Kurt Streit, Katarina Karnéus i altres.